

БАТЬКІВ ПОКЛИЧУТЬ ДО ВІЙСЬКА НЕГАЙНО

Вашингтон, 31 серпня. — Карл Вінсон, голова комісії збройних сил в палаті репрезентантів, виявив, що бранка до війська буде розширена і на жонатих мужиків, які мають діти. Досі такі люди були зараховані до групи „пізніших“.

ЧИСТКА РАДІСВИХ СТАНЦІЙ З БОЛЬШЕВІКІВ

Нью-Йорк. — Спільний Комітет проти Комунізму переводить енергійну працю за усунення комуністичних заповідів з радісвих і телевізійних станцій. Цій справі присвячено брошуру „Червоний Каліфорнія“, в якій вичислено 150 заповідів. Брошуру зредував Теодор Киркпатрик, який давніше був слідчим агентом для Еф Бі Ай, а тепер видає тижневик „Протинаступ“. „Кавітератак“ на комуністів. За спонукою згаданого комітету відсунено акторку Діану Міор від ролі в сцені „Алдріх Фемілі“, яку передають по телевізії. Міор відраховується від комунізму, а в її обороні виступив Союз Громадянських Прав, на чолі якого стоїть актор Елмер Брайт.

КИТАЙСЬКІ СТУДЕНТИ В АМЕРИЦІ ПІД ДОГЛЯДОМ

Вашингтон. — Федеральні бюра слідять за поведінкою кількох тисяч китайських студентів, учителів та технічних сил, які перебувають тепер в Америці. Вони приїхали сюди на студії ткацької продукції, головно до Відфорда, у штаті Мейн, на підставі порозуміння між департаментом освіти з китайським націоналістичним урядом. Однак після того, як Китай перейшов під комуністичний режим, поведінка цих студентів стала загрозою тому, що вони втрачати підмоти від свого уряду. Частина з них дістає допомогу з десятильйонного фонду, ухваленого Конгресом для підтримки студентів в 400 університетах. Усіх китайських студентів є в Америці 3,100, а крім того 1,000 учителів і технічних сил.

МАРИНАРКА ВУ ВУ ЧЕПЕЛІНА НА ВИРОДЖУВАННЯ СУБМАРИН

Акрон, Огайо. — Гуді Еркредт Корпорейшен виявляє, що присудила до будови найбільшого в світі балону системи Чепеліна, що його в Америці звуть „блїм“. Він коштуватиме \$5,000,000 і має бути вживаний на вислідження ворожих субмарин. Він побудований так, що може втримуватися в повітрі без порушування або може летіти зі швидкістю 75 морських вузлів.

ПОПРАЦАЛИ МЕЙОРА О'ДВАЙЕРА

Нью-Йорк. — З днем 1 вересня посадиш Вільям О'Двайер залишив своє становище, щоб обійняти пост амбасадора в Мексику. Працання відзначилося парадом перед міською радушею. В маніфестації взяли зорганізовану участь поліції, воїки і моряки з музичними бандами. Свято виглядало як привіт до героя, що повертається з війни. З нагоди працання преса робить перегляд його минулого і відмічує, що він має 60 років життя; що він іммігрант з Ірландії; що прибувши до Америки, він був робітником на кораблі, опісля шинкарем-бартендером, полісменом, далі студіював теологію, опісля право і став адвокатом, суддею, окружним прокуратором. На війні був генерал-бригадиром, а вкінці став сотнім посадишом міста Нью-Йорку в 1945 р. Після другого вибору в 1949 р. на посадишника він зрезигнував, щоб прийняти пост амбасадора.

УЗГІДНИЛИ НАЧЕРК ЗАКОНУ З ПОВНОВАСТЯМИ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА

Законопроект для оборонної продукції, який признає президенту право кожної хвилини завести контроль над робітничими платтями і цінами продуктів відповідно до його розуміння і потреби дістав остаточну апробату на конференції обох конгресових палат. Конференція працювала цілий тиждень над вигладженням нерівностей. Це зроблено поспішно мабуть тому, щоб вигладжений законопроект міг прийти під голосування в обох палатах ще в п'ятницю. Насамперед його має ухвалити палата, а опісля сенат. На год. 10 ввечір у п'ятницю заповіджено промову президента по радіо до населення. У ній мала бути згадка про потребу контролю й пайкування.

ГРІМ ЗАПАЛИВ ДИНАМІТ У ШАХТІ, УВІВ ДВОХ МАЙНЕРІВ

Патсвил, Па. — Грім, який вдарив підчас бурі, підняв по дровах до вуглевої шахти і там запалив п'ять паличок динаміту. При вибуху згинули два вуглекопи, один на місці, другий у шпиталі, завезений туди після вибуху.

ГРІМ ЗАПАЛИВ ДИНАМІТ У ШАХТІ, УВІВ ДВОХ МАЙНЕРІВ

Патсвил, Па. — Грім, який вдарив підчас бурі, підняв по дровах до вуглевої шахти і там запалив п'ять паличок динаміту. При вибуху згинули два вуглекопи, один на місці, другий у шпиталі, завезений туди після вибуху.

ГРІМ ЗАПАЛИВ ДИНАМІТ У ШАХТІ, УВІВ ДВОХ МАЙНЕРІВ

Патсвил, Па. — Грім, який вдарив підчас бурі, підняв по дровах до вуглевої шахти і там запалив п'ять паличок динаміту. При вибуху згинули два вуглекопи, один на місці, другий у шпиталі, завезений туди після вибуху.

ГРІМ ЗАПАЛИВ ДИНАМІТ У ШАХТІ, УВІВ ДВОХ МАЙНЕРІВ

Патсвил, Па. — Грім, який вдарив підчас бурі, підняв по дровах до вуглевої шахти і там запалив п'ять паличок динаміту. При вибуху згинули два вуглекопи, один на місці, другий у шпиталі, завезений туди після вибуху.

ГРІМ ЗАПАЛИВ ДИНАМІТ У ШАХТІ, УВІВ ДВОХ МАЙНЕРІВ

Патсвил, Па. — Грім, який вдарив підчас бурі, підняв по дровах до вуглевої шахти і там запалив п'ять паличок динаміту. При вибуху згинули два вуглекопи, один на місці, другий у шпиталі, завезений туди після вибуху.

Рада Безпеки розгляне китайське зажалення в справі налету

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК ПРИЗНАЄ МОЖЛИВІСТЬ ПОПІЛКИ Д ПРОПОНУЄ СЛІДСТВО.

Лейк Соксес, 1. вересня. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй рішила вчора поставити на порядок нарад комуністичне зажалення, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

„можливість, що американські літаки могли помилоково нарушити“ територію комуністичного Китаю в дні 27-го серпня, перелетівши через місто Антунг в Манджурії, у віддаленні п'яти миль від манджурсько-кореїнського кордону. Остин признав, що американські літаки порушили суверенність китайської території, доконавши налету на манджурське місто, при чому мало згинув три особи та заповідано матеріальні шкоди. Американський представник, Ворен Р. Остин, признав

ЧЕРВОНІ ЗНОВУ ПОЧАЛИ ГЕНЕРАЛЬНИЙ НАСТУП НА ПУСАН

ДВІ ВОРОЖІ ДИВІЗІЇ НАСТУПАЮТЬ НА ФРОНТІ РІКИ НАКТОНГ. — УСПІХИ ВОРОГА НА ПІВДНІ, НЕВДАЧІ НА СХОДІ.

Токіо, 1. вересня. — Комуністичні війська почали сьогодні вранці загально-сподіваний червоний генеральний наступ на західний і південний ділянках фронту, здовж ріки Нактонг, з виразною метою досягнути головну ціль всіх своїх до-теперішніх атак та захопити

рішальний для альянтів порт Пусан. Наступ почався здовж ріки Нактонг, починаючи від міста Туксонг, 12 миль на південний захід від Тайгу, аж до південного бережжя, де фронтова лінія оборони віддалена 45 миль від Пусан. Атакуючих позицій обороняють американські Друга і 25-та Дивізії Піхоти. Цього наступу, що його в повідомленні Восьмої Армії називається „розпалювальним“, — загально сподівалися, як справді розпалювальний зусилля червоних здобути Пусан, заки альянти рішались на протинаступ. Червоні кинули тепер до бою свої найкращі частини і резерви. Найбільший напір ворога стверджується на фронті між річкою Нам і південним бережжям. В повідомленні з фронту стверджується, що ворогові пощастило переправитися через ріку Нактонг в двох місцях в районі Чангінгтон. Американська розвідка вважає, що безпосередніми цілями наступу є міста Гаман і Масан на півдні та головна комунікаційна артерія між Чангінгтон і Йонгсан дещо на північ. Генеральний наступ почався під прикриттям найважливішого дотеперішнього артилерійського вогню з гармат і танків здовж фронту. В годині 2:30 рано ворожа піхота перейшла до наступу на фронті американської Другої Дивізії, а пів години пізніше почався такий сам наступ проти 25-ї Дивізії. В безпосередніх фронтових повідомленнях зазначається, що в першому розгоні ворожі піхотні відділи на півдні були загнані на північ п'ять миль за американські лінії. Їх знищено. В комунікаті з головної квартири ген. Мек Артура стверджується, що в цій хвилині всі американські полки на центральному і південному фронті

стоять у важких боях з ворогом та непорушно адекватують свої позиції.

Рівночасно з наступом на фронті здовж ріки Нактонг, — ворожий напір на Поганг на східному фронті помітно зменшився, як друге зусилля ворога захопити це місто не мало успіху. В останньому повідомленні з фронту говориться, що на тій ділянці фронту ворог почав відступ.

Користуючись майже з ідеальною для таких цілей погодою, — американська авіація безупинно була активна на фронтах, підтримуючи сухопутні війська. Інші з'єднання авіації з японських баз продовжували нищити комунікаційні лінії, фабрики та інші важливі об'єкти, які і концентрацію ворожих військ в заплілі.

ВТИКАЧІ — ОДНА З ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

Пусан, 1. вересня. — Поверх двох мільйонів корейських втікачів перед більшовиками творять без сумніву одну з головних проблем війни це малої частини Південної Кореї, на якій живе околиця три мільйони автохтонів. Страх перед більшовизмом є такий великий, що в багатьох випадках зі загрозлених теренів втікають цілі села. Тому, що сама війна ще територія не була б спроможна вивинити більше як тільки околиця 25% з теперішньої кількості населення, південно-корейський уряд і відповідні міжнародні організації роблять наглі заходи для забезпечення населення бодай найголовнішими харчами, продуктами і товарами.

● Швеція відкинула совєтський протест проти „прешу“ трьох совєтських громадян, які безсильно мали зникнути зі совєтського корабля в Стокгольмі.

● Американський фронт в Кореї відбив сьогодні командант британських відділів в тій країні, ген. бригади Б. А. Коал.

● Кампанія за волю. Кампанія за волю, яку в англійській мові називають „Хрестоносний Поход за Волю“

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N.J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СВЯТО ПРАЦІ

З нагоди робітничого свята, яким є „Лейбор Дей“, кожнорічний президент видає послання, у якому порушує негаразди актуальні проблеми великої ваги. Якраз так є з цьогорічним посланням президента Трумана.

Президент дає робітництву в першу чергу визнання за його величезні досягнення, завдяки яким ця країна дійшла до такої сили і поваги, що на неї сьогодні звернені очі цілого вільного світу, змагаючого до миру. В часі цьогорічного „Свята Праці“, каже він, треба дякувати Провидінню, за те, що маємо щастя жити в цій вільній та багатій країні, але одночасно треба нам теж застановитись, як сповнити це „героїчне завдання“ яке тепер спало на Америку і яке американський нарід на себе перебрав.

Америка є для цілого світу прикладом, що можна досягти там, де робітник є вільною людиною і як такий може свobodно жити, організуватись і працювати, почувавши себе вільним членом вільного, демократичного суспільства. Робітник в Америці, каже президент Труман, є „життєвою силою в кожній галузі нашого публічного життя“.

Таким самим життєвим стандартом і такою самою свободою, якими втішаються робітники в Америці, повинні втішатись робітники у всіх країнах цілого світу. Дбати про це, каже президент, є завданням Злучених Держав. Щоб так сталося, прийде до важко працювати не тільки в Америці, але й в усіх вільних країнах. Великою перешкодою до здійснення цього ідеалу є комуністичний рух, який „фальшиво представляє себе прихильцем тих, які працюють“. Волею тільки комунізм приходить до влади, каже президент, там робітник стає невільником. Комуністичний рух порушив світовий мир і загрожують своїми агресіями усім вільним країнам. Дійшло вже до цього, що Злучені Держави та інші вільні країни дали через Об'єднані Нації попередження, що відтепер збройна агресія зустріне збройною обороною. Президент переконаний, що американські працюючі люди, чоловіки і жінки, розуміють отже світове положення і як добрі громадяни і патріоти чинять сповняти те, чого від них вимагатиме теперішнє світове положення і та передова роль, яка тепер припала Злученим Державам в змаганні демократії до тривкого і справедливого миру, який буде теж „великою нагородою не тільки для нашого робітництва, але й для робітників у цілому світі“.

Разом з цьогорічним „Святом Праці“ зв'язаний тісно ще й „Похід за Волю“, який розпочне ген. Двایت Айзенгавер промовою по радіо, яку виголосить у понеділок — на „Лейбор Дей“. Ця кампанія буде ведена в цілій країні й змагатиме до цього, щоб втягнути мільйони американського народу до акції ширення правди в країнах поза Залізною Заслоною. „Похідом за Волю“ керує Красний Комітет Вільної Європи.

Як бачимо, цьогорічне „Свято Праці“ пристосоване цілком до світової кризи, спричиненої комуністичним рухом та кремлівськими агресіями. Во ж від того, як поставиться до цієї кризи робітництво вільних країн, а в першу чергу робітництво Америки, залежатиме, хто в світі переможе: демократія, чи червоний тоталітаризм, воля чи неволя.

РОБІТНИКИ НАПОГОТОВІ

Несподівану підвишку робітничих платень у підприємствах продукції авт пояснюють теж і намаганням затримати робітника в фабриці, яка вже дістала або незабаром дістане більші воєнні замовлення. Як великі будуть такі замовлення, можна оцінювати з гостроти Конгресу признати урядові такі фонди, які він тільки зажадає. За ухвалою понад 36 біліонів на видатки в бюджеті на біжучий рік підуть додаткові ухвали спеціальних фондів на озброєння. Разом ця сума виноситься 60 біліонів. Це вже „астрономічна“ цифра!

Не тільки в так званій „політичній“ економії, але й в оцінці пересічного громадянина вартість виробу міряться ціною матеріалу, потрібного до виробу і ціною людської праці, вложеної в цей виріб. Нічого дивного, що люди, відповідальні за виконання воєнних замовлень, вже наперед турбуються забезпеченням матеріалів на виробі і забезпеченням кількості робітників до праці. Головно йдеться про те, щоб мати наготові робітників, бо матеріали для воєнного виробництва матимуть першество.

Робочої сили щораз менше з кожним тижнем. Багато резервів ще не вичислено на вправу, однак вони вже йдуть. Так само вже пішли на військовий вишкіл перші нові рекрути. Загальна сила збройних сил для оборони має зрости до 3,000,000 воїнів. До того треба зарахувати втрати підчас боїв на фронті і технічні сили, які працюватимуть у заплілі для воєнних цілей. Вже з таких обрахувань можна заважати, що кількість робітників буде маліт. Тому нічого дивного, що підприємства тепер уже підвищують платню, щоб робітника притримати, навіть, як наразі нема ще для нього роботи. Воно виглядає на таке, що робітників триматимуть у резерві на час, коли він справді буде потрібний.

Однак держати робітників тільки „наготові“, було б не тільки неекономічно, але й небезпечно, бо людина серця безділя, маючи гроші, кидатиметься до розривок, забав або такій до простуків. Тому промислові керівники азіялися тепер за пристосування звичайних робітників, які є наготові, до цієї складної праці, якої вимагатимуть різноманітні замовлення. Докищо відбуваються серед підприємств перерони за механіками, які можуть бути інструкторами в фабриках. Для спосібних механіків улажують короткі

вправи, а після того признають їх до „класу“, у яких повно невиконаних робітників. Підприємства виробу літаків на Західній побережжі та в Шікаго чи Філадельфії роблять це на підставі досвіду з останньої війни. Так наприклад, машиністи, які вже пішли на пенсію, знову з'являються в фабриках, бо їх досвід потрібний новому персоналові. У класах, де вишколюються машиністи, вже сидять і жінки, головю з ділянки спаяння. Все те вказує, що незабаром прийдє до загальної погоні за робітниками: наперед за вишколеними, а потім за усіма жінками, які надаються на вишкіл або до якої небудь роботи.

Про безробіття тепер вже не говорять. Тільки старші люди, які вже недомагають, або справжні каліки, не звернуть і тепер на себе уваги, як кандидати на робочу силу. Решта піде до праці під давнім гаслом: „Воюй, або працюй!“

Комуністична Москва і робітництво

„Советський Союз — батьківщина пролетаріату всього світу“ — такі і подібні клічі ширить від початку свого панування російська комуністична партія. Ця пропаганда могла захопити широкі маси робітництва в цілому світі. Деякі теоретики придумали були навіть таку тезу: — Звичайно, мовляв, методи Леніна і Сталіна не годяться для цивілізованих країн, але... може вони добрі якраз для країн відсталіх, малокультурних. Отже там, на сході, більше-визм своїм способом робить діло поступу, а тому — треба боронити російську революцію! Ці „теоретики“ не хотіли бачити мільйонів жертв большевицького терору, не бачили голоду, їм здавалося, що большевики вресні самі прийдуть до демократії.

Свою пропаганду комуністична Москва поширила також між професійною організацією робітництва в цілому світі. Було час, коли представники професійних робітничих організацій з різних країн їздили в гості до підпорядкованих державі советських професійних союзів і не бачили, що вони розмовляли з пригінченими советської рабської системи.

Ці захоплення большевицькою пропагандою дійшли до найвищого ступня при кінці другої світової війни. Москві удалося зручними маневрами захопити провід у Світовому Професійному Союзі. Цю позицію Москва використала на повних 100 відсотків.

Але не довго терпіли провідники вільних робітничих організацій цю комуністичну диктатуру. Зокрема американське професійно організоване робітництво поставилося проти московської гегемонії. Незабаром прийшло до розриву з комуністами, і демократично організовані професійні союзи створили Міжнародно

Конфедерацію Вільних Професійних Союзів. (Центром цієї Конфедерації був перше Лондон, від весни 1950 року — Брюссель).

Конфедерація Вільних Професійних Союзів стоїть на позиції непримиренній супроти комунізму. Вона ставить собі завдання вирвати робітників у різних країнах з-під впливу комуністичної Москви. Американські робітничі організації допомагають праці Конфедерації Вільних Професійних Союзів ідейно і матеріально. Американська Федерация Праці має в Європі свого постійного делегата Ірвінга Бравна.

Вкінці липня відбувся Міжнародний Конгрес Робітників Транспорту в Штутгарті (Західна Німеччина). Цей конгрес постановив „домогатись від урядів демократичних країн, щоб вони зменшили якнайбільше дипломатичні та господарські зв'язки з советськими країнами. Одна з причин цієї резолюції: не давати допомогти большевицьким державам, бо в них нема вільної праці, тільки примусова, рабська.“

Організовані робітники в різних країнах переходять від слів до діла: Так, робітники порту в Нью Йорку відмовилися виладовувати советські товари, і ці ласощі, прислані для „американських буржуїв“ (консервовані раки) були відвезені назад. Цей приклад бойкоту советських товарів наслідували робітники в різних країнах. Якщо цей „похід пролетаріату“ пошириться, то Москва буде мати необхідні втрати для своєї торгівлі.

Ці факти маємо занотувати, як знак великого перелому в світовій політиці. Москва все числила на „повстання пролетаріату проти капіталістів“, яке мало б дати комуністам владу і помогти московському походу на вільні країни.

Наведені факти показують, що Москва не має впливу на

Іван Кедрин.

ПОДІЛ РОЛЬ

За першої світової війни поляки мали Романа Дмовського з „Комітетом Народовим“ у Парижі та Пилсудського, як команданта легіонів по стороні Австро-Угорщини, і коли Пилсудський знав, в якому моменті мають легіони „збунтуватись“, щоб він дістався до в'язниці в Магдебургу, галицькі українці були вірні Австрії і Габсбургам, аж поки Австрія розтілася і Габсбурги розбрилися по світі. — Коли вирінуло питання: їхати до Берестя робити мир із німцями, чи триматись антантських пропозицій і ставити на Антанту, — були прихильники обох концепцій. Але коли Центральна Рада підписала Берестейський мир, що його Антанта стрінула як „між у спину“, то не було жадної поважної групи політиків, які залишилися би в очах Антанти вірними і довір'я гідними контрагентами. У другій світовій війні — як ми це вже бачили на цьому місці згадували — не було ніодної групи українських політичних діячів, які пробивалися би на проти-німецький захід, до Франції й Англії, лише всі опинилися або в окупованій німцями Польщі, або таки в самій Німеччині, знову даючи ворожій украліству пропаганду чудову нагоду — представляти українців гуртом і в роздріб германофілами.

Ще гірше друге політичне явище, що характеризує повільну українську неграмотність щодо різних ролей у політиці. Маємо на увазі негальне смертельне ворогування, аж до братовбивства включно, якщо тільки з'являється „меншість“, яка боронить іншої політичної концепції, як концепція „більшості“. Тоді негайно говориться про „хрунιάду“, загрозування України, зраджиття національних інтересів, — себто грихи, які виправдують моральний і фізичний терор, скерований проти таких сміельчаків. Сьогодні, з перспективи минулих 30-ти років, можна безсумнівно ствердити, що тоді, коли всі західні українці поставили на карту політичного максималізму офіційної верхівки на еміграції (була про це тут мова з нагоди роковин смерті д-ра Євгена Петрушевича), такі були одиниці, які боронили потреби або безпосередніх розмов із поля-

робітництво в демократичних країнах. Демократично організовані робітники — це найбільша небезпека для диктаторської Москви.

К. П.

і пристане до них, війна скінчиться, настане Україна і все буде без нього. Михайлик дуже боявся, щоб так не сталося, він боявся, щоб не минуло його бій за Україну. Тепер, над розпалом вогню, і над закуреним горшком кави, Михайлик лиш тріумфально посміхається і вже знає, що без нього не обійдеться.

У січні, десь біля Йордану доклали до них, війна скінчилась, настане Україна і все буде без нього. Михайлик дуже боявся, щоб так не сталося, він боявся, щоб не минуло його бій за Україну. Тепер, над розпалом вогню, і над закуреним горшком кави, Михайлик лиш тріумфально посміхається і вже знає, що без нього не обійдеться.

(Дальше буде).

ками, або при допомозі найповажніших аліантських посередників. Ми не говоримо про групу Даниловича-Твердохліба-Яковца, яка не робила самостійної політики, тільки стала знаряддям політики ворожої, зате маємо на увазі діячів такого великого формату, як д-р Володимир Охримович і д-р Володимир Бачинський. Перший із них, побачивши неможливість дво-рейкової політики просто земайкам незрозуміло, відсунувся геть від політичного життя, — останній так нервово заломився, що став політично невідповідальним і вкінці покінчив самогубством. Знаходячись на шпилі нервового розстрою, д-р Володимир Бачинський вийшов до Варшави і там своєю метушливістю таки за день-два відразу дав себе пізнати, як людина хвора. Але в одному з приступів ясності мав нагоду висловитись м. і. перед автором цих рядків: „Коли би Львів був мудрий, то міг би вішати на мене собак, але й використати мою роботу для здобуття від поляків уступок“. Може він у тому моменті помилявся, але само формулювання вказує на глибину політичного думання того дійсно небуденного діяча.

Яскравий, просто жалюгідний брак тієї глибокої був характеристичний для відносин між легальним українським проводом у Польщі та нелегальним підпіллям. Пора вже — в ім'я історичної правди і в ім'я науки молодому поколінню — виступити проти легенди, наче б у Польщі в рр. 1923-39 напруження між легальними політичними силами (легальними політичними партіями й громадськими організаціями, що перебували під проводом діячів, членів або прихильників отих партій) та підпіллям зродилося на почві двох концепцій: еволюційної і революційної. Нічого подібного! Найавторитетніші діячі легального українського політичного світу погоджувалися і признавали, що в тодішній польсько-українській дійсності було місце для революційного підпілля. Один із найповажніших активних політиків, що стояв тоді близько варшавського центру УНР і тепер є в Америці, висловився раз з таким самим огірченням, як цитований д-р Вол. Бачинський: „Коли б не було ОУН, то ми повинні б його створити, — але інше“. Ворожнеча повстала не через різницю концепцій, тільки через повний брак взаємного контакту і через методичну діяльність підпілля, яке — замість допомагати українській політиці, що політику паралізувало, а себе самовинищувало. Двічі були поважні спроби верхівки УНДО наві'язати систематичний зв'язок з Краєвою „Екзекутивною, чи пак Краєвим Командитом УОН, бо спорадичні зустрічі чільних діячів УНДО з пок. Євгеном Коновальцем і іншими керівниками ОУН не давали тривких позитивних результатів. Коли дивитися нині в корінь справи, а не у формальні подробиці, в особистий хист одиниць та обставин, — то можна ствердити, що брак постійного контакту і такого діяння, яке взаємно доповнювало б українську політику в Польщі методикою боротьби еволюційної та революційної, — був повний брак зрозуміння такої можливості у політично незрілих низах. Поверховність в оцінці діяльності легального українського світу світом нелегальним була така жалюгідна, що — як відомо — світ легальний

(Докінчення на стор. 3-тій).

М. Дмитренко.

МИХАЙЛИК

Оповідання з української визвольної боротьби наших днів.

8)

— Михайлику, я чув, що ти нині гарно списався. Ти бився, як справжній партизан. Та ти, Михайлику, ще не великий, я вже давно бачу, на які непосильні труди ти наражаєшся при нас. Не для твоїх 13 років наші марші, небезпеки, бої. У літку було легше, і завжди знаходилися для тебе якесь пожиточне завдання. Але я бачив, скільки зусиль коштує тебе ця осянь... От хоч би щобиш, що ти їх хотів розстрілювати. — Він усміхнувся. — Так замучуватись Михайлику, понад вік не можна. Ти ще прийдеш до України. Ми вступимо в сувору підпольну боротьбу зими — хто знає, що жде нас? Я хочу, Михай-

лику, на зиму залишити тебе в селі, от хоч би і в цьому сьогодні, додому тепер і так не дів'єшся. На весну пригріє сонце, заспівають жайворонки, і ти, не бійся, як схочеш, знову прийдеш до нас.

У Михайлика стиснулося серце. Він згадав нинішній бій, повне пригрод літо, стежі, дядька Андрія і всі ті великі партизанські завдання, про які нераз говорив їм хоч би командир. Михайлик згадав теж плаксиву тітку і згадав душну хату — ні, він не може жити сам, без них, без нічого. Михайлик чує, як в очах йому крутяться слізи. Він благально, забуваючи при них, дивиться на командира:

— Друже командир! Я не піду. Я не можу. Я буду битися разом з вами, так як ви казали, за Україну...

— Хлопче, це ж неможливе, подумай!

— Я вже думаю; я багато разів уже думаю — ви ж усі йдете. Я тут буду хворий, мені шкодити хата — взявши до уваги свою хрипку, бистро згадав він ще один можливий аргумент.

Командир був до глибини зворушений поставою Михайлика, а на останній його „аргумент“ так не втримався і голосно розсміявся:

— Но, як тобі шкодить хата, то ходи з нами. Але вважай, як будеш потім плакати, то такі від мене самого, мого орукою, у могому шатрі набереш у шкіру, щоб знав!

Висліялений Михайлик всміхнувся від вуха до вуха: — Ні, ні, друже командир, не буду плакати. Не „наберу“, ні.

Він на крилах полетів до дядька Андрія і всіх „них“, щоб збиратись далі в похід.

Коли за дві-три години Михайлик і повстанці повиходили з хат, побачили, як замерзла нагло землю припорошував перший сніг.

Як світало, на овиді виразно замайорили Карпати — мета їхнього маршу. Вони стояли далекі, чужі, таємні, з закутаними мряками зовсім уже білими головами. На вид цих понурих незаних велетенів Михайликов пробіг доза спинам легкий ляк. Чи дасть він раду? А до цього цей командир, — тільки такого сорому бракувало б.

III

Не жартували зимою з Михайликом Карпати.

Студенні вихри в верхах вогняними кліщами виривали душу, стрімкі схилю вибирали з грудей серце, дрібненькі влізали в ніс, пажерливо добиралися до живого тіла, важко колоди злосливо — байдує розкладались попід ноги, гострі каменючки чигали на малі ноги, жерли м'яку шкіру з Михайликових дрібних паль-

Л. Луцків

РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ

(В тридцятиріччя літературної праці).

Батько: (Перекартковує „Вісник Союзу Визволення України“ з 1915 року). Так це вже 35 літ, як Ромко Купчинський зачав писати поезії!.. Як воно час, утікає! Тридцять літ! А здається — що воно вчора було... В окопах читали ми той журнал „Союзу В. У.“ і мріяли про...

Син: (Читає якийсь спортивний журнал і не дочує добре, про що батько говорив) — Який Купчинський? Може той, що недавно декламував на пластунах ватрі вірш про Україну?

Батько: Та ж це міг бути його син! Я згадав Романа Купчинського, колишнього поета УСС-а. Не чувач нічого про нього?

Син: (Трохи засоромлений). Зараз, зараз... якось не можу собі пригадати...

Батько: Така наша молодь! Зачинає історію від себе, а не знає, що діялось двадцять-тридцять років назад. А я тоби скажу, що напевно знаєш його пісні, напам'ять! (Співає):

Човник хитається серед води,

Плеще о хвилю весло.

Син: (підхоплює):

Люба дівчино, прийди,

Забудем денне зло...

Син: То це написав Роман Купчинський?

Батько: І слова написав і музику зложив...

Син: А ми часто співаємо цю стрілецьку серенаду, та про автора якось не думається...

Батько: Це та сама історія, що з усіма так званими народними піснями. Їх складали й компонували збірки одиниці, але їхні імена забулися і тепер вони „народні“, немов би то їх складав увесь народ.

Син: Та це ж найбільша честь авторів! Найбільші поети-романтики тільки мріяли про те, щоб їхні твори дійшли до сільських стріх, щоб зробились народним добром.

Батько: Твоя правда! Але ж признаєш мені, що живому автору може бути дедалі й не дуже то приємно, коли в товаристві співають його пісні і навіть не знають, що автор і композитор між ними.

Син: Коли вже згадаєш Романа Купчинського, то прошу мені сказати, які ще пісні він скомпонував.

Батько: Дуже радо, та не знаю, чи собі усіх пригадаю.

Син: А бачите, що й ви не все знаєте, а мене ласте, що не знаю пісень Купчинського Романа.

Батько: Пожди, зараз тобі скажу! Він, з автором понад двадцять пісень, але найважливіші такі тобі назву: „Машинують добровольці“, „Ми йдемо в бій“, „Ставаймо, браття“, „Ой, та зажурились стрільці січові“.

Син: Як бачу, то це все знай стрілецькі пісні, тільки автора і композитора якось забувається. Чи він не компонував пізніше нічого?

Батько: А пісню, що й часто співали в нас по церквях після Богослуження — „Боже Великий, Творче всесвіту“, — знаєш? Це також власність Купчинського.

Син: Знаю, але скажи мені, чи ти, що й співають, знають автора. Певно, що ні. Чи Купчинський писав ще щось, крім текстів пісень?

Батько: В 1920 році велика частина Української Галицької Армії закінчувала свій славний змаг за волю України в польському таборі для полонених у Тухолі, на Поморі. Був там і Роман Купчинський. Там написав він драматичну поему „Великий День“, що була проголошена Першого Листопада з 1918 року. Цю поему виставляли полонені в таборі театри в Тухолі і вона мала великий успіх. Два роки пізніше видано її у Львові, але вона не могла прославити імені автора, бо польська влада не дозволяла на її виставу.

Син: А пізніше автор не працював літературно?

Батько: В перших роках після закінчення першої світової війни Купчинський продовжував писати поезії і друкувати їх в різних альманахах та журналах, між іншими і в відновленому тоді „Літературно-Науковому Віснику“. Богдан Левицький, що редагував в 1922 році в Берліні антологію української поезії „Струни“, виступив у цій книжці аж дев'ять поезій Р. Купчинського. Свою коротку згадку про автора поет В. Левицький закінчив так:

„Купчинський визначається справжнім поетичним талантом. Щире чуття і гарний вибір слів надають його творам великої привади. Він ніколи не силкується співати, як другі, не наслідує чужих форм, не гонить за звертними ефектами, пише, що серце диктує. Це поет, що від нього можна сподіватися дуже багато“.

Син: Ну, і виправдав автор надії В. Левицького?

Батько: Про це можна б говорити хіба зі самим Купчинським, чому він залишив поле поезії. Можна б досліджувати і галицькі умови, що не дуже своїм середовищем сприяли розвитку поетичних талантів. А може тут і деяка причина в душевній структурі самого письменника, якого тягне більше до гумористики.

Син: То Купчинський і гуморист?

Батько: Ще й який! П'ятнадцять років писав він т. зв. „малі фейлетони“ для львівського щоденника „Діло“ і написав їх около півтори тисячі! Між ними були й такі, що належать до перлин гумористичних творів.

Син: Цього я вже не міг знати, бо ж був тоді дитиною, яка ще „Діло“ не читала, тільки „Світ Дитини“ Таранька. Але чому автор не спромігся видати найкращі свої фейлетони книжкою. Тоді вони могли б були потрапити в руки і молодших читачів.

Батько: Це вже вина самого автора, що сам не дбав про свої твори. Мій він був би подбати і про видання збірки своїх поезій, але цього не зробив. Тепер про нього не знають і не згадують між поетами. Сам собі винен! Його твори розкинені по періодичних виданнях і про них ніхто нічого не знає. Якби не Левицький „Струни“ — то не можна б собі пригадати нічого з поезій Купчинського. Ось наведу тобі його поезію „На стержні“.

„На стержні“ була навіть до шкільної читанки.

Як забрався останній сніг з поля

На спочин у столу,

Вийшов вітер потихо

з роздолу

І розглянувся: „Воля!“

„Граї, музико!“ Заграли

тополі.

„Веселіше!“ — Усюди.

„Гей! На бік там погорблені

люди,

Я танцюю по полі!“

Довгополий жупан свій

розкинув,

Погрозив ще музичі,

І пішов і пішов метелиці,

І пішов і полинув.

Син: Гарний осінній малюнок, осінній, та не плаксивий.

Батько: Бо Купчинський не любить плакати, він радніше сміється. Ще в 1915 році написав він гумористичну поему під заг. „Новініда“, в якій з гумором малював знану між стрільцями постать січового стрільця — Леся Новіну-Розлуцького, що завжди возився зі своїм шляхетством. А в 1919 році опіслявав другу гумористичну постать між стрільцями, славного Цяпку-Скоропадку у поемі „Скоропад“.

Син: Це певно той, що про нього співається у стрілецькій пісні, що „як не заб'є тебе гостра куля, то копитом від „фаркухи“ вб'є кобила“.

Батько: Той сам! „Бо війна війною“!

Син: Добре, що ви любите нишпорити по старих журналах і так пригадали собі і мені дещо про цікаву постать, що є частиною тієї стрілецької музики, яка будувала стрілецьку традицію та творила Велику Легенду визвольних змагань для нашого покоління, а також і для прийдешніх наших людей.

Батько: Для повноти малюнку мушу ще додати, що Р. Купчинський — це також автор повісті „Заметіль“, в якій змальовано настрої галицьких українців в першому році світової війни. Самі назви окремих томів говорять про час описуваних подій: „Курйозна доріжечка“, „Перед навалом“ і „У звораш Вєскаду“.

Син: Признаюся, що не стрічав їх, коли став читати по-важливіше твори.

Батько: І я не стрічав її, якось на еміграції в Німеччині. Її мусили добре „прочистити“ в Галичині за першої союзовської навали в 1939-1941 роках, бо



У. ВСЯКОГО СВОЯ ДОЛІА. Мін Медарт, 18-літня дочка замкового фабриканта забавок зі Ст. Луїс, Місурі, звернула на себе велику увагу єпископа короля Фарука, під час їх спільного поїзду у Франції. Мін, в купельовому одязі, від вуздичного французького курорту з колишнього фільмового зірка Сесілія Солей (що в останньому вступила до монашого чину Франціскаві. За „добрих часів“ вона була звернула на себе увагу батька короля Фарука.

Голоси Читачів

МОЛОДИЙ НІТАЄЦЬ, ПОЛЬСЬКЕ ДІВЧА І УКРАЇНСЬКИЙ „БОЙС“

Іду міською залізницею до праці. Побіч мене сидить молодий китаєць і читає часопис. Кидаю оком на плахту паперу з колорними дивачими значків. Це китаєць, образове письмо. Тисячі різних значків, а кожний з них означає. Кажуть, чотири роки треба вчитися, щоб опанувати китаєцьку штуку читання. Цікаво було б мені побачити, як навчить свою розмову. Кажу, що розмови і виховання в Америці. Китаєцької мови навчили його батьки і ввечері китаєцька школа. Чи багато дітей ходять до такої школи? Дуже багато! Дивно! Навіть чотири роки праці не відстрашує їх, а такі пізнають мову батьків тай інтересуються долею країни жовтого смаку. Зв'язок крові живого, понад простор океанів цього молодого китаєця і сотні тисяч таких як він з мільйонами братів далекого Китаю. Китаєць зумів поєднати американський патріотизм з любов'ю країни своїх батьків. І будувати в мені подив і пошана для тих косооких американців.

А ось сидить молодий китаєць з малою дівчинкою. Розмовляють зі собою польською мовою. Перепрошую батька і питаюся, відки він, в думці, що це новий іммігрант. Поляк, ріджений і вихований в Америці. Вискакую своє здивування, що дитина говорить так чисто і

добре по-польськи. Але дивується батько, як це могло бути, щоб поляк, та не знав польської мови. Подивляю і шаную людину!

Обов'язок заві мене до української родини. Обмінююся з мамою думками про це і те. В сусідній кімнаті стоїть молодий „бойс“, п. син. По міні бачу, що не розуміє ні словечка з нашої розмови. Питаюся маму, що виростає такий в галицькому селі, чому син не вчився української мови. Легко кажуть, що виростає такий в галицькому селі, чому син не вчився української мови? Він був раз у церкві, тай потім сміявся, що там цілий час співають „Господи помилуй“!

Оттакі українські „бойси“ і „герліви“ зустрінете чимало. Подивіться тільки відкритими очима довкола себе.

Не від сьогодні йде змагання за душу нашого молодого покоління. З одного боку величній, близькій святині, пишнє багатство, а з другої скромність, українська церква, не раз же й без українського стилю. Куди піде молодь, яка не має національного виховання,

опинився врешті під моральним ба навіть фізичним терором; директор гімназії згинув від кулі, редакторів нападнали в редакціях, а дістали „присуд смерті“ — це була дрібниця! І то одночасно тоді, коли шалів польський терор, який використовував ту внутрішню ворожнечу, зайву, трагічну, опертю на незнанні і нерозумінні тієї політичної абетки, до котрої належить і поділ роль.

Ці міркування мають не тільки історіо-софічний характер, вони торкаються не лише минулого. Автор цих рядків теж не любить роздривати ще навіть не зовсім загоєні рани, коли нема потреби. Але ці заваги можуть торкатися і сучасного і — напевне — майбутнього. Не кидаймо відрізу каменем на тих, які — в ім'я іншої концепції — беруть на себе відповідальність і шукають інших шляхів, як їх визнає офіційна українська політика верхівка та більшість українського громадянства. Така акція не мусить бути розбиваючою, вона може бути допоміжною своїм паралелізмом. Не добачуємо у кожному, що належить до меншості яка заступає іншу думку і відважно її боронить та проводить, відразу „зрадника“ і „за-

що прив'язало б її до тієї святині? Куди піде молодь, що не знає української мови і з цілого Богослуження виносить тільки „Господи помилуй“? І куди піде та молодь, чи на блискучий музів, чи на скромну, українську імпрезу? І тому наше найважливіше завдання, під сучасну хвилину, не задрюкувати паперу раз-у-раз новими часописами (за кілька літ не буде кому їх читати!), не політикоманія і манія месіанства на американському терені, а виховання української дитини. Національно свідомий верстів не може бути байдуже виховання української дитини, коли вже з фактом, що забувають рідну мову навіть і ті діти, які щойно ступили на американську землю. Це вже щось більше, ніж дивне! Якими словами опише майбутня історія ту свідому версту, що так доповнювала своїх дітей?

Проте треба ствердити, що в житті українсько-американської громади стрісасмо також і дуже гарні моменти. Ось молодша мама, справжня американка, говорить зі мною прекрасною українською мовою а кожне її слово нахвилює прив'язанням до рідної церкви, рідного народу. І те саме вона передає своїй маленькій, семилітній донечці. Трячі в тиждень мама веде доню до школи на релігій і українську мову і солідно відсиджує з нею дві години лекцій. Абось дівча з мішаної родини, з яким глибоким захопленням вона декламує вірш про Україну! Або ті два „бойси“-брати, що кожної неділі служать до Служби Божої й впродовж року не опустили ні одної шкільної лекції. Вони вже пишуть, читають і декламують по-українськи. А як завзято виспівують „Гей там на горі Січ іде!“ І хоч язык ще слабо повертається в отих школярів, то все таки в школі вони вже моляться українською мовою.

Такі моменти переконують мене, що це не записано, що це можна дуже багато зробити. Тільки треба забратися шире до праці усім нам, поки на правду не буде пізно. —

Микола Коколюський

КОНФЕРЕНЦІЯ У ПРЕЗИДЕНТА НАД ОБОРОНОЮ ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ.

Американський високий комісар для Німеччини, Джон Дж. Мекклі і посол до Великої Британії, Луїс В. Доглес, приїхали разом з Європи, щоб відбутися конференцію з президентом і секретарем стейт над обороною Західної Європи перед агресією Росії. При цій нагоді буде всесторонньо обговорена роль Західної Німеччини, яка може дати визначну поміч у цій справі. Це все потрібно вирішити заки ще зідуться міністри трьох Західних потуг в Нью Йорку

ПОДІЛ РОЛЬ

(Докладання зі сторони 2-ої)

опинився врешті під моральним ба навіть фізичним терором; директор гімназії згинув від кулі, редакторів нападнали в редакціях, а дістали „присуд смерті“ — це була дрібниця! І то одночасно тоді, коли шалів польський терор, який використовував ту внутрішню ворожнечу, зайву, трагічну, опертю на незнанні і нерозумінні тієї політичної абетки, до котрої належить і поділ роль.

Ці міркування мають не тільки історіо-софічний характер, вони торкаються не лише минулого. Автор цих рядків теж не любить роздривати ще навіть не зовсім загоєні рани, коли нема потреби. Але ці заваги можуть торкатися і сучасного і — напевне — майбутнього. Не кидаймо відрізу каменем на тих, які — в ім'я іншої концепції — беруть на себе відповідальність і шукають інших шляхів, як їх визнає офіційна українська політика верхівка та більшість українського громадянства. Така акція не мусить бути розбиваючою, вона може бути допоміжною своїм паралелізмом. Не добачуємо у кожному, що належить до меншості яка заступає іншу думку і відважно її боронить та проводить, відразу „зрадника“ і „за-

що прив'язало б її до тієї святині? Куди піде молодь, що не знає української мови і з цілого Богослуження виносить тільки „Господи помилуй“? І куди піде та молодь, чи на блискучий музів, чи на скромну, українську імпрезу? І тому наше найважливіше завдання, під сучасну хвилину, не задрюкувати паперу раз-у-раз новими часописами (за кілька літ не буде кому їх читати!), не політикоманія і манія месіанства на американському терені, а виховання української дитини. Національно свідомий верстів не може бути байдуже виховання української дитини, коли вже з фактом, що забувають рідну мову навіть і ті діти, які щойно ступили на американську землю. Це вже щось більше, ніж дивне! Якими словами опише майбутня історія ту свідому версту, що так доповнювала своїх дітей?

Проте треба ствердити, що в житті українсько-американської громади стрісасмо також і дуже гарні моменти. Ось молодша мама, справжня американка, говорить зі мною прекрасною українською мовою а кожне її слово нахвилює прив'язанням до рідної церкви, рідного народу. І те саме вона передає своїй маленькій, семилітній донечці. Трячі в тиждень мама веде доню до школи на релігій і українську мову і солідно відсиджує з нею дві години лекцій. Абось дівча з мішаної родини, з яким глибоким захопленням вона декламує вірш про Україну! Або ті два „бойси“-брати, що кожної неділі служать до Служби Божої й впродовж року не опустили ні одної шкільної лекції. Вони вже пишуть, читають і декламують по-українськи. А як завзято виспівують „Гей там на горі Січ іде!“ І хоч язык ще слабо повертається в отих школярів, то все таки в школі вони вже моляться українською мовою.

Такі моменти переконують мене, що це не записано, що це можна дуже багато зробити. Тільки треба забратися шире до праці усім нам, поки на правду не буде пізно. —

В СПРАВІ НЕРЕГУЛЯРНОСТЕЙ В ПОШТОВИЙ ДОСТАВІ „СВОБОДИ“

Передплатники „Свободи“ часто висловлюють своє невдоволення, що вони не одержують газети з пошти регулярно, що часом приходить кілька чисел нараз а часом взагалі не приходить і т. п. В останньому числі найбільше таких зажалень було з Філадельфії. Адміністрація „Свободи“ звернулася тоді до місцевого поштового уряду і одержала таке висношення:

United States Post Office, Philadelphia 4, Penna. — August 30, 1950.

Ukrainian Daily,
Post Office Box 346,
Jersey City, N. J.

Gentlemen:

Further reference is made to your communication of the 25th ultimo, in which it is stated many of your subscribers, residing in this city, reported your publication is not being delivered until as late as the third day following the date of mailing.

In this connection you are advised a careful watch maintained at this office, disclosed copies of your publication, so addressed, are regularly received at the General Post Office, Philadelphia, Pa. between 10:00 P. M. and 3:30 A. M., and distribution is being completed and dispatch made to the respective delivery stations in time for receipt by the addressees on the date of issue.

Under the circumstances I am unable to offer any logical explanation for the unsatisfactory service reported. However, if you will furnish the name and address of any subscriber, who claims to be receiving irregular service, I shall be pleased to give the matter further attention as it is the constant aim of this office to provide satisfactory service.

Sincerely yours,
Raymond A. Thomas
Postmaster.

В свободному українському перекладі воно звучить:

У відповідь на Ваше повідомлення з 25-го останнього місяця, в якому стверджується, що багато Ваших передплатників, які живуть в цьому місті, повідомляють, що вони одержують Вашу газету часом аж третього дня після її висилки.

У зв'язку з цим повідомленням, що дбайлива перевірка в цьому уряді виявила, що заадресовані до нього примірники Вашої газети одержуються в Загальному Поштовому Уряді у Філадельфії, Па., в часі між год. 10-тої вечора і 3:30 ранку, а розподіл завершується та доставляється до відповідних поштових розподільних станцій в часі, щоб адресати одержали газети в дні дати її видання.

В таких обставинах я не в стані дати Вам будь-яке логічне висношення на невдоволенням служби, про яку повідомлено. Проте, якщо Ви подали ім'я і адресу будь-якого передплатника, який жаліється на нерегулярну доставку газети, я радо приділю би справі дальшу увагу, бо постійним зусиллям цього уряду є забезпечити задовільно обслуговування.

З цього листа теж ясно виходить, що треба робити у випадку, якщо пошта не доставля „Свободи“ регулярно: інтервенувати на пошту, а у випадку незадовільного висношення і безрезультатності, повідомляти Адміністрацію „Свободи“, подаючи свою докладну поштовою адресою і докладно подаючи факт неточності.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ. БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВІДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

О. Н. МОЖЕ ПОКИНЧИТИ ТАК, ЯК ПОКИНЧИЛА ЛІГА НАЦІЙ — БАРКЛІ

Нью Йорк. — Якщо Об'єднані Нації не запобіжать агресії, то їх кінець буде такий самий, як був кінець Ліги Націй, сказав віцепрезидент США Албен В. Барклі у промові до Товариства Крайого Одягу в готелі Астор. Коли О. Н. не досягне своєї цілі, тоді народи світу будуть знеохочені до спроб зблизяти до себе країни в організації миру, твердив Барклі. Він висловив признання за працю християн і живів при продажу бондів. Міжнародна

Юнія Жіночого Одягу заявила на обіді, що закупили федеральних бондів за мільйон доларів.

● 100,000 тон канадського вугілля мають постачати для Японії. При його допомозі Японія відбудує свій залізничний промісел.

● Молодо подружжя підняло на квартирі в Нью Йорку пляшка молока коштуватиме по 22 ц.

● Недостача води по містах є така загальна, що Конгрес хоче призначити 25,000 дол. на студії, як дістати воду. До Каліфорнії вже спроводжують воду з віддалі 500 миль. ● 44 американських єврейських провідників виїхали до Палестини на конференцію для призначення фондів на відбудову. Уряд Ізраїля хоче дістати півтора біліона доларів на цю цілі.

ВЖЕ ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ

на великий, ілюстрований

КАЛЕНДАР

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НА 1951-ШИЙ РІК!

Календар появляється вже в листопаді цього року та матиме, крім самого календаря зі зазначенням всіх українських і американських церковних та національних свят, багатий інформаційний та мистецький зміст найвизначніших наших авторів, як теж прекрасне мистецьке оформлення. Це зробить його справді настільною книгою Американських Українців на 1951-ший рік і необхідністю для всіх українських організацій, як і осіб.

Ціна Календаря тільки ОДИН ДОЛЯР

З огляду на великі кошта друку, календар появляється в обмеженому накладі, тому у Вашому власному інтересі є замовити його негайно.

Напишіть чітко своє ім'я і прізвище, число дому, вулиці, містечка і стейт, та разом з одним долларом перешліть на адресу Видавництва, а вже в листопаді одержите книгу, що буде для Вас невичерпним джерелом інформації, науки і розваги та окрасою Вашої хати.

Для Вашої вигоди подасмо внизу форму, яку треба вповнити та вирізати і разом з належністю один доллар за один Календар перешліть на подану адресу. Виповнювати тільки по-англійськи!

ЗАМОВЛЕННЯ НА КАЛЕНДАР УНСОЮЗУ НА 1951 РІК

Ім'я і прізвище _____
Число _____ Вулиця _____
Містечко _____ Стейт _____
В залученні пересилаю \$ _____ на _____ Календар _____ У. Н. Союзу на 1951 рік.

Підпис _____

"SVOBODA", P.O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ТОВАРИСТВО БУВШИХ ВОЯКІВ УПА В ЗДПА

Відділ у Нью Йорку

— урядку: —

В НЕДІЛЮ, ДНІ 22. ЖОВТНЯ (OCTOBER 22) 1950

в залі Стайєзант Гай Скул

СВЯТО УПА.

Прокамо інші організації зберіжати з призначенням на цей день своїх імпрес, а громадство о численну участь. — Програму Свята подасється до відома в слідууючому оголошенні. — Урава.

ПОРОЗУМІННЯ ПОЛІТИЧНИХ ГРУП В ЗДА

В липні 1948 року українська еміграція в Європі завершила процес свого політичного оформлення. Політичні організації, зговорившись, створили УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ при державному центрі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО РЕСПУБЛІКАНІЗМУ, що перебував на еміграції.

Українське суспільство всіх країн світу, спираючись на єдиність, радісно привітало консолідацію українських політичних сил, а різні організації, як Український Конгресовий Комітет в ЗДА і Комітет Українців Канади й Канаді, підтримали цю постанову суспільства, визнавши УНРУ справжнім представником визвольних і державницьких змагань українського народу.

Так само прихильно прийняли постанову УНРУ і суспільства інших поневолених радянською Москвою народів. Це ж бо український нарід перший від 1917 року став до боротьби з ворогом свободи — московською деспотією — і своїм непохитним спротивом, що тривав понад тридцять років, здобував визнання всього світу. Від упорядкування сил українського народу залежить упорядкування остаточної фронти всіх поневолених Москвою народів. Тому державно-політичні представництва ближчих і дальших сусідів України зв'язалися з Виконним Органом УНРУ і стоять із ним у постійних, щораз кращих взаєминах.

Все це не могло пройти без уваги великих і свободних держав світу. Вони через свої інформаційні установи виявили особливе зацікавлення постановою і працею УНРУ, як демократичного українського парламенту на еміграції, який зробив політично упорядковане українське суспільство можливим партнером будуччини.

Однак розгортання праці УНРУ зустріло певні труднощі, бо в тому ж 1948 році, коли й постанову, почався масовий виїзд українців із Європи в заокеанські краї. Це не могло не відбитися на праці УНРУ. А одночасно йшли світові події, які не зменшували, але навпаки збільшували її завдання. Світ приблизився до остаточної розгрі, до розрахунку між радянсько-московською деспотією і демократичними державами під проводом ЗДА. Оце надходить час, коли знову на терезах історії важитиметься доля України. В таку пору для нас найважливішою справою є — мати у вітчизні світі достойне представництво змагань рідного краю до демократичної державної свободи.

Тож у повній свідомості важливих завдань УНРУ ми українці — давні і нові імігранти — рішили прийти з допомогою цій великій справі. Ми визнаємо таку допомогу нашим подвійним обов'язком:

— як давні і нові імігранти хочемо ідею свободи, здійснену в ЗДА, поширити й здійснити передовсім в Україні. Таким чином діятимо згідно з традицією ЗДА, що допомагали і сьогодні допомагають морально і чинно змаганням інших народів до свободи. Даючи моральну і матеріальну підтримку УНРУ, ми тим самим приєднуємося до великого бою свободного світу за демократичне упорядкування людства;

— як українці ми не сміємо спочити, поки Україна не стане „у народів вольних коли“. Цей кровний обов'язок кличе нас до підтримки центру УНР і УНРУ, які репрезентують перед світом

волю і кров'ю українського народу створену українську державу.

Для виконання цих обов'язків нижче підписані об'єднали створили „ПОРОЗУМІННЯ ПОЛІТИЧНИХ ГРУП В ЗДА“.

Нас можуть ділити різниці в поглядах на окремі справи, але в одному питанні, а саме в свідомості наших обов'язків перед УНРУ, ми всі згодні. Тож згідно працюватимемо над виконанням вище зазначених обов'язків. Перед нами завдання:

1. — мобілізувати людей і організації, що вже розуміють справу, до активності і співпраці з нами для збільшення авторитету УНРУ та для збільшення її матеріальних засобів праці;

2. — пробуджувати байдужих, які тільки із невідомості або під впливом фальшивих інформацій, стоять осторонь великого бою за українську свободу;

3. — акції нашим завданням буде, спираючись на упорядковані і пробуджені українські сили, усвідомлювати американське, українське суспільство про боротьбу України за свою державу і свободу, і промовувати шлях признання авторитету УНРУ цим суспільством.

ЗАКЛИКАЄМО УКРАЇНСЬКЕ РОДОМ СУСПІЛЬСТВО В ЗДА ДО СПІВПРАЦІ, ДО ПІДТРИМКИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО РАДИ, ДО СПІЛЬНОГО ВОРОТБІ ЗА НАШУ СПІЛЬНУ МЕТУ — САМОСТІЙНУ ДЕМОКРАТИЧНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ.

В Нью Йорку, 5. серпня 1950 року.

Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців з-під Совітів (ДОВРУС)

Організація Українських Соціалістів (ОУС)

Союз Українських Національних Демократів (СУНД)

М. Ветухів, В. Гаврилюк, Л. Ганкевич, П. Грицишин, В. Гринько, К. Дацько, В. Дорошенко, Л. Дражковська, О. Дубинько, О. Животкова, О. Зубацький, Я. Зозуля, І. Кедрич, Рудницький, М. Кекало, П. Косачов, В. Новицький, Т. Олійник, О. Павлів, І. Паливода, К. Паньківський, С. Ріпецький, І. Сенько, М. Смоляченко, П. Степаненко, Л. Чикаленко, П. Шапир, П. Шкар, М. Шлемкевич, Г. Яловий.

Нові імігранти

Українці, що приїдуть старанням ЗУАДКомітету в дні 6-го вересня:

Бачинський Зеновій, Ольга; Бачинський Ігор; Бачинська Татяна; Бобилек Галина; Хамулак Олена; Дмитрик Василь, Іванна, Осип; Дренов Василь, Ольга, Марія; Гаврилюк Теодор, Анастасія, Мирослав; Гуляшовська Марія, Катерина; Кепша Іван, Єлисавета, Богдан, Анна; Кісьомед Андрій; Ключник Володимир, Анна, Петро, Богдан; Міланіч Атанас, Евстахія, Ігор, Зірка, Мотрія, Ростислав; Олішків Юрій, Люба; Палачнюк Іван; Мруга Роман, Татяна; Сервако Стефан, Марія, Анна; Погорілий Семен; Попик Теодор, Зента, Христина, Крешен; Рац Меланія; Русанівський Юхим, Мотрія, Віра; Русанівська Наталя; Рибак Григорій, Ярослав; Смілій Григорій; Шерба Віктор, Олександр; Завальяк Стефан; Зеленька Марія, Іван, Олег, Емілія; Бібик Михайло, Наталя, Ірина; Бобровський Юрій, Ольга, Ігор; Бозко Василь; Герасимук Юлія, Лукерія; Грицай Федір; Яворська Надія, Петро; Ворончук Іван, Валентина, Микола, Володимир; Єфіменко Олексій, Бурбело Надія; Урбан Михайло; Урбан Ірина; Урбан Теодор, Ванда.

— як українці ми не сміємо спочити, поки Україна не стане „у народів вольних коли“. Цей кровний обов'язок кличе нас до підтримки центру УНР і УНРУ, які репрезентують перед світом

ПОДЯКА

Складаю якнайширшу подяку добрим Союзцям і піонерам українських громад в Дітроїті, як: Петро Кізел, Іван Ферес, П. Михальчук, Іван Столяр, Антін Онисків, п. Наконечний та інші. Вони дали мені інформації про українське життя і українські інституції цього міста, на підставі яких я написав допис до „Свободи“ під наг.: „Відвідини міста Дітроїт“.

о. Степан Мусійчук.

ЧИТАЙТЕ ЦКАВЕ 11-ТЕ ЧИСЛО „ЛИСА“
"THE FOX", P.O. Box 394, Cooper Sta., New York 3, N. Y.

„ГОЛОС АМЕРИКИ“ РІШЕНИЙ...

го листа до п. Сушка і мені було видатися таку інтерпретацію до моєї заяви, про яку Ви згадуєте. Проте, коли я вже, як виходило б, відкинуто, я радо виясню і поширюю мої заваги ще так: я бажав вияснити, що політично важко збагнути, як можна така неуповажлива „Голос Америки“ під цю пору ангажуватися в будь-якому пропагуванні програми, скерованої безпосередньо на „зміну урядової або соціальної структури Советського Союзу“ — кажучи словами Державного Секретаря, з його промови в Каліфорнійському Університеті в дні 16-го березня.

Як Державний Секретар той вказав, це в жадному разі не зменшує нашого співчуття з народами, які змушені жити в советській системі. Це теж — я додав би — не перешкоджає „Голосові Америки“ виявляти це співчуття, як теж це не відноситься до нашого серйозного бажання.

ЗА ЗБРОЙНУ ДЕМОНСТРАЦІЮ З ПРАПОРАМИ ПРОТИ СТАЛІНА

Нью Йорк. — У найновішому виданні журналу „Ньюзвік“ поміщує статтю ген. Карла А. Спааца, пенсіонера голови ген. штабу повітряних сил. У ній він дораджує країнам, приналежним до Об'єднаних Націй, вислати збройні відділи на Корею. Коли поступ у війні дійде до такої стадії, що союзні війська стануть на 38 рівнолежнику, тоді об'єднані війська нації практично переведуть демонстрацію проти Сталіна. Володарі Кремля мусять раз стати віч-на-віч з цивілізованим світом і заявити практично, що вони думають робити. Генерал вичислює країни, які можуть вислати свої збройні сили на боротьбу до Кореї і приходить до висновку, що сама кількість протикомуністичних країн є надсподівано велика. Редакція заважає від себе, що ген. Спаац затримав важливу справу. Війська О. Н. можуть виграти війну в Південній Кореї, але не будуть знати, що далі почати. Коли буде готова воєнна сила на 38 рівнолежнику, тоді з нею буде рахуватися навіть Росія.

БЕЛЬГІЯ РОБИТЬ КОНКРЕТНІ ЗАХОДИ ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ ОБОРОНИ

Брюссель, 1. вересня. — Уряд Бельгії, що вийшов зі затишної внутрішньо-політичної кризи, зв'язаної з поворотом короля Леопольда та передачі королівських повноважень його синам Бодуїнові, почав тепер енергійні заходи для скріплення оборони країни. У зв'язку з цим прем'єр Фоліас сьогодні повідомив про продовження обов'язкової військової служби, хоча й не подав точно на як довго. Пригадуючи, що Бельгія під час останніх двох світових воєн була окупована ворогом, прем'єр висловив рішучість уряду поробити всі можливі заходи, щоб історія під цим оглядом не повторилася більше. Стверджується, що загальна кількість бельгійських збройних сил тепер вийде до 60 до 70 тисяч старшин і воїків, включно з регулярними.

ФРАНЦІЯ ВДОВОЛЕНА ДИПЛОМАТИЧНИМ РОЗВИТКОМ ЩОДО ФОРМОЗИ

Париж, 1. вересня. — Подібно, як англійські політики кола вже раніше, так тепер і в колах французького уряду не скривається задоволення з останнього дипломатичного розвитку відносно Формози. Це відноситься насамперед до заперечення президентом Труманом твердження ген. Мек Артура та, наостанок, до американської згоди на обговорення справи Формози в Об'єднаних Націях. Діло в тому, що з твердження ген. Мек Артура советська пропаганда могла зробити свій головний аргумент не тільки щодо „американського імперіалізму“ в Азії, але теж в Європі і цим послабити західні моральні здобутки, досягнені становищем відносно Кореї.

ня передати цим народам правдиві інформації про те, що діється в світі та як на це дивиться американський уряд і нарід. Я твердо вірю, що такі інформації, інтерпретовані в світлі їх власних історичних традицій, піддержать і заохотять український нарід в його видержливості знайти засоби для виявлення своєї свободної волі та здійснення аспірацій, які він міг би мати, щоб знову стати паном своєї власної долі.

„Сподіюся, що повинне вияснить Вам інтенцію мого листа і цілі української програми „Голосу Америки““. Проф. Лев Добрянський, в своєму листі до п. Коглера, прохав точніших вияснень відносно гостро критикованого в пресі листа п. Коглера до В. Сушка. Для точнішого вияснення цієї справи, оригінальний лист проф. Добрянського і оригінальна відповідь п. Коглера будуть надруковані в черговому виданні цього щоденника.

„КОРЕЙСЬКОЮ КОЛОМНИКОЮ“, „Пусанською Полькою“ або будь-яким іншим голпаком можна б назвати цей танець, що його пробує закрутити стрілець Джозеф Луарі з Нью Мексико, в Пусані, з місцевою корейською красунею.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острів догочасні подати чоловіків і жінок. Шпирні. X-Ray. Роздуться як лікуємо без операції. Переводимо аналіз крові для супружних дозволя. — Офісний година: Школа від 10 ранно до 6:45 вечір. В суботу від 10 ранно до 1. попол. В неділю замкнено.

УКРАЇНЦІ! ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО:

GAWA Travel BUREAU
8941 JOSEPH CAMPAU,
corner Hewitt. — Trinity 2-7709
Hamtramck 12, Michigan

Виготовляє всі документи в справах іміграційних. Продає шифкарти на всі корабельні лінії.

Пересилася гроші до різних частин світу. Інтермедіуми в справі продажу і купна реальностей, домів, як також асексуус в першорядних асексураційних компаніях. Поради та інформації безплатні!

Видання в Англії советською амбасаді тихишних „Союзник Британії“ перестав виходити з огляду на „брак паперу“.

Нову програму продовження військового вишколу студіює британський уряд на спеціальному засіданні сьогодні.

„Жадеї пристойний американець не піде на обід з Маликом“ — такий напис носила одна жінка при виході готелю Валдорф Асторія в Нью Йорку, коли гості приїжджали на обід до советського делегата Я. Малика в серед. Американський делегат Ворен Остін не бачив цієї таблички, бо живе в тому готелю.

Після чотирьох літ побуту на Еліс Айланд завершено до Альзаці Фридеріка Вавера. Він був американським шпиглом, а потім американським воїном, однак пізніше виявився, що перед тим він був у німецькій армії. Отже його вважають за „ворожого чужинця“.

ІРИНА АРТИМ
ЗБІРКА Оповідань в колоритній складній
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
"СВОБОДА"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

СКЛАДАЙТЕ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

на адресу:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE

P. O. Box 721, Church St. Sta. New York 7, N. Y.



„КОРЕЙСЬКОЮ КОЛОМНИКОЮ“, „Пусанською Полькою“ або будь-яким іншим голпаком можна б назвати цей танець, що його пробує закрутити стрілець Джозеф Луарі з Нью Мексико, в Пусані, з місцевою корейською красунею.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острів догочасні подати чоловіків і жінок. Шпирні. X-Ray. Роздуться як лікуємо без операції. Переводимо аналіз крові для супружних дозволя. — Офісний година: Школа від 10 ранно до 6:45 вечір. В суботу від 10 ранно до 1. попол. В неділю замкнено.

УКРАЇНЦІ! ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО:

GAWA Travel BUREAU
8941 JOSEPH CAMPAU,
corner Hewitt. — Trinity 2-7709
Hamtramck 12, Michigan

Виготовляє всі документи в справах іміграційних. Продає шифкарти на всі корабельні лінії.

Пересилася гроші до різних частин світу. Інтермедіуми в справі продажу і купна реальностей, домів, як також асексуус в першорядних асексураційних компаніях. Поради та інформації безплатні!

Видання в Англії советською амбасаді тихишних „Союзник Британії“ перестав виходити з огляду на „брак паперу“.

Нову програму продовження військового вишколу студіює британський уряд на спеціальному засіданні сьогодні.

„Жадеї пристойний американець не піде на обід з Маликом“ — такий напис носила одна жінка при виході готелю Валдорф Асторія в Нью Йорку, коли гості приїжджали на обід до советського делегата Я. Малика в серед. Американський делегат Ворен Остін не бачив цієї таблички, бо живе в тому готелю.

Після чотирьох літ побуту на Еліс Айланд завершено до Альзаці Фридеріка Вавера. Він був американським шпиглом, а потім американським воїном, однак пізніше виявився, що перед тим він був у німецькій армії. Отже його вважають за „ворожого чужинця“.

ІРИНА АРТИМ
ЗБІРКА Оповідань в колоритній складній
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
"СВОБОДА"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

СКЛАДАЙТЕ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

на адресу:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE

P. O. Box 721, Church St. Sta. New York 7, N. Y.

РЕАЛЬНОСТІ

На продаж ДІМ з 7 кімнат і гараж на 1/4 акра землі. Дім свіжо малюваний, вода в хаті і на дворі, електрика, інформація в хаті. Одна вулиця до автобусової стації, 5 миль до міста, де є церква і школа. До Нью Йорку 1 1/2 год. їзди. Продаж за низьку ціну \$5,200. Пропшу голоситися на адресу: Mr. Andrew Sawran, Buckley Ave., RD 1, Oxford, N. J.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ

NEW JERSEY
ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
У випадку смерті в родині
навіть як в день так і в ночі:

JOHN KOWALCHUK

129 GRAND STREET
cor. Warren Street
JERSEY CITY, 2, N. J.
Tel. BErgen 4-5131

ВАСИЛЬ КОГУТ

Український Погребник
Занимається похоронами в стейті Нью Джерсі
МОДЕРНА КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНО

Обслуга чесна і найкраща. В разі смерті в родині навіть вночі — Bayonne 3-0187

William Kohoot

FUNERAL DIRECTOR
240 BROADWAY
Bayonne, New Jersey
Telephone: Bayonne 3-0187
DAY OR NIGHT SERVICE

Острів догочасні подати чоловіків і жінок. Шпирні. X-Ray. Роздуться як лікуємо без операції. Переводимо аналіз крові для супружних дозволя. — Офісний година: Школа від 10 ранно до 6:45 вечір. В суботу від 10 ранно до 1. попол. В неділю замкнено.

УКРАЇНЦІ! ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО:

GAWA Travel BUREAU
8941 JOSEPH CAMPAU,
corner Hewitt. — Trinity 2-7709
Hamtramck 12, Michigan

Виготовляє всі документи в справах іміграційних. Продає шифкарти на всі корабельні лінії.

Пересилася гроші до різних частин світу. Інтермедіуми в справі продажу і купна реальностей, домів, як також асексуус в першорядних асексураційних компаніях. Поради та інформації безплатні!

Видання в Англії советською амбасаді тихишних „Союзник Британії“ перестав виходити з огляду на „брак паперу“.

Нову програму продовження військового вишколу студіює британський уряд на спеціальному засіданні сьогодні.

„Жадеї пристойний американець не піде на обід з Маликом“ — такий напис носила одна жінка при виході готелю Валдорф Асторія в Нью Йорку, коли гості приїжджали на обід до советського делегата Я. Малика в серед. Американський делегат Ворен Остін не бачив цієї таблички, бо живе в тому готелю.

Після чотирьох літ побуту на Еліс Айланд завершено до Альзаці Фридеріка Вавера. Він був американським шпиглом, а потім американським воїном, однак пізніше виявився, що перед тим він був у німецькій армії. Отже його вважають за „ворожого чужинця“.

ІРИНА АРТИМ
ЗБІРКА Оповідань в колоритній складній
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
"СВОБОДА"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

СКЛАДАЙТЕ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

на адресу:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE

P. O. Box 721, Church St. Sta. New York 7, N. Y.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую свого вуйка ІВАНА МОЛОДЧЕНКА, який виїхав до Америки перед першою світовою війною зі села Демунів, пов. Рогатин. Хто про него знає, або він самий, прошу писати на адресу:

HRVHORVJ OZARKIW
2321 Geimer St., Detroit 12, Mich.

Evergreen 3-4416-4450

Maple Coal & Coke Co.

antracite FUEL OIL bituminous OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.

Deliveries to Brooklyn, Queens & Manhattan.

Українське підприємство
ФЕДЬКА КУДЛАК

WOODSIDE MEMORIAL

Home for Funerals
WALTER RAJCA, Dir.

Newark's only Ukrainian funeral director
Convenient transportation
Buses 13 (Irv. Center), 18
Beautiful & Dignified Home

617 BROADWAY
(At Elwood Theatre)
NEWARK 4, N. J.
Humboldt 3-4817

Острів догочасні подати чоловіків і жінок. Шпирні. X-Ray. Роздуться як лікуємо без операції. Переводимо аналіз крові для супружних дозволя. — Офісний година: Школа від 10 ранно до 6:45 вечір. В суботу від 10 ранно до 1. попол. В неділю замкнено.

Видання в Англії советською амбасаді тихишних „Союзник Британії“ перестав виходити з огляду на „брак паперу“.

Нову програму продовження військового вишколу студіює британський уряд на спеціальному засіданні сьогодні.

„Жадеї пристойний американець не піде на обід з Маликом“ — такий напис носила одна жінка при виході готелю Валдорф Асторія в Нью Йорку, коли гості приїжджали на обід до советського делегата Я. Малика в серед. Американський делегат Ворен Остін не бачив цієї таблички, бо живе в тому готелю.

Після чотирьох літ побуту на Еліс Айланд завершено до Альзаці Фридеріка Вавера. Він був американським шпиглом, а потім американським воїном, однак пізніше виявився, що перед тим він був у німецькій армії. Отже його вважають за „ворожого чужинця“.

ІРИНА АРТИМ
ЗБІРКА Оповідань в колоритній складній
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
"СВОБОДА"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

СКЛАДАЙТЕ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

на адресу:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE

P. O. Box 721, Church St. Sta. New York 7, N. Y.

Видання в Англії советською амбасаді тихишних „Союзник Британії“ перестав виходити з огляду на „брак паперу“.

Нову програму продовження військового вишколу студіює британський уряд на спеціальному засіданні сьогодні.

„Жадеї пристойний американець не піде на обід з Маликом“ — такий напис носила одна жінка при виході готелю Валдорф Асторія в Нью Йорку, коли гості приїжджали на обід до советського делегата Я. Малика в серед. Американський делегат Ворен Остін не бачив цієї таблички, бо живе в тому готелю.

Після чотирьох літ побуту на Еліс Айланд завершено до Альзаці Фридеріка Вавера. Він був американським шпиглом, а потім американським воїном, однак пізніше виявився, що перед тим він був у німецькій армії. Отже його вважають за „ворожого чужинця“.

ІРИНА АРТИМ
ЗБІРКА Оповідань в колоритній складній
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
"СВОБОДА"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

СКЛАДАЙТЕ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

на адресу:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE

P. O. Box 721, Church St. Sta. New York 7, N. Y.

Видання в Англії советською амбасаді тихишних „Союзник Британії“ перестав виходити з огляду на „брак паперу“.

Нову програму продовження військового вишколу студіює британський уряд на спеціальному засіданні сьогодні.

„Жадеї пристойний американець не піде на обід з Маликом“ — такий напис носила одна жінка при виході готелю Валдорф Асторія в Нью Йорку, коли гості приїжджали на обід до советського делегата Я. Малика в серед. Американський делегат Ворен Остін не бачив цієї таблички, бо живе в тому готелю.